

Aan Zijne Excellentie De Heer Mr. Dr. J.P. Balkenende,
Ministerie van Algemene Zaken
Binnenhof 19
2513 AA Den Haag

Apeldoorn. 21 april 2005

Betreft: generaal pardon voor asiel zoekende kinderen

Geachte Minister President Balkenende, Excellentie

Namens de Vereniging van Vertrouwensartsen inzake Kindermishandeling (VVAK) wil ik graag uw aandacht vragen voor de zorgen van de vertrouwensartsen over de risicovolle en bedreigde ontwikkeling van de kinderen van asielzoekers en de alleenstaande minderjarige asielzoekers (AMA's.)

Twee maten

De staatssecretaris van VWS, Mevrouw Ross- van Dorp, heeft de Jeugdzorg er herhaaldelijk op gewezen dat bij alle besluitvorming over de leef- en opvoedingssituatie van kinderen het belang van het kind **altijd** voorop moet staan. In het Nederlandse asielbeleid blijkt de overheid echter met twee maten te meten, daar het belang van de kinderen van asielzoekers en van de AMA's plots geen uitgangspunt voor dit beleid meer lijkt te zijn.

Het is bijzonder belangrijk voor een gezonde en evenwichtige ontwikkeling van het kind dat het zich zowel kan identificeren met zijn omgeving als zich veilig kan hechten. Om deze reden hebben pleegouders die een kind langer dan *één jaar* in hun gezin hebben gehad, een "blokkaderecht". Evenzo vraagt de kinderrechter zich af of hij het kind dat ontvoerd is naar het buitenland en daar meer dan *één jaar* verblijft wel moet terug halen naar Nederland. De redenen die ten grondslag liggen aan deze periodes van *één jaar*, gelden vanzelfsprekend in nog veel sterkere mate voor asiel zoekende kinderen die voor een periode van *vijf jaar* of langer hier in Nederland zijn.

Dat het kabinet ook belang hecht aan deze periode van *vijf jaar* blijkt uit het gezinsherenigingbeleid. Als het kind meer dan *vijf jaar* in het land van herkomst heeft gewoond (zonder de ouders), dan gaat de overheid ervan uit dat het kind zodanig in het land van herkomst is geworteld, dat de gezinsband is verbroken. De overheid acht het dan niet meer in het belang van het kind naar Nederland te worden gehaald, omdat er dan al sprake is van 'geworteld zijn' in die samenleving. Spiegelbeeldig is de VVAK van mening dat na *vijf jaar* onderwijs in Nederland een zich ontwikkelend kind zich zodanig heeft geworteld dat het om bovengenoemde redenen Nederland niet meer uitgewezen mag worden.

Generaal pardon: een morele en humanitaire plicht

Verwaarlozing, geestelijke en lichamelijke mishandeling en seksueel misbruik vormen een duidelijke bedreiging voor de gezonde en evenwichtige ontwikkeling van elk kind. Als vertrouwensartsen zijn wij van mening dat vergelijkbare factoren de sociaal-, emotionele ontwikkeling van kinderen in de opvangcentra bedreigen; vaak is er sprake van traumatische ervaringen van ouder en kind in het land van herkomst en een continue onzekerheid en angst om uitgewezen te worden. Het is genoegzaam bekend dat de kinderen die langdurig onder stress leven op de langere termijn gezondheids problemen krijgen.

De conclusie van het kennisdocument van Pharos 14 januari 2005; "*Gezondheid, veiligheid en ontwikkelingscondities van jonge asielzoekers*" luidt dat er een situatie is ontstaan waarin sprake is van structurele verwaarlozing. Zowel de fysieke als de psychologische veiligheid laat veel te wensen over.

Bovendien zal er op cognitief niveau een forse vertraging optreden in ontwikkeling als er uitzetting plaats vindt naar een land waarvan zij de taal niet kunnen lezen noch schrijven. De vraag naar de reden van de vlucht van hun ouders, of naar de oorzaak van de lange asiel procedures is hierbij van ondergeschikt belang.

U als overheid, maar ook wij als mede-Nederlanders, delen allen in onze normen en waarden de stellige overtuiging – neergelegd in art. 3 van het VN-Verdrag inzake de Rechten van het Kind waar staat: " bij alle maatregelen die kinderen betreffen dient het belang van het kind voor op te staan ".

De VVAK is van mening dat een 'generaal pardon', met name voor al die kinderen die vijf jaar of langer Nederlands onderwijs genoten hebben, niet een royale geste of gunst zou moeten zijn, maar een *noodzakelijk humanitair beleid* van een overheid die haar morele verantwoordelijkheid neemt ten aanzien van het asiel zoekende kind.

In afwachting van een antwoord uwerzijds,

Hoogachtend,

Namens de Vereniging van Vertrouwensartsen inzake Kindermishandeling (VVAK),

Drs. A.H. Theuvenet-Schutte, voorzitter
P/a Advies en Meldpunt Kindermishandeling, (AMK)

I.a.a. de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
T.a.v. Drs. F.Weisglas, voorzitter
Postbus 20018
2500 EA Den Haag